

Iloisen Kuninkaan Aikataulu

YUP

minä olin uskottu mies.
näistä ihmeiden aikojen päivästä kirjaa pidin
varhaisin aamuin,
myöhäisin illoin.
kuin varjonaan kuljin,
kirjaten kuka hopeaan hukutetaan,
kuka juustopataan,
kuka taas kepiniskuihin ja milloin.

joskus iltapäiväaikaan
kuningas nousee päivän uuteen:
hännet hereille laulaa
hehkuposki-kerubikuoro.
ja pilvet pakenevat,
hän nauttii aamiaisen sängyssä
hierojien huomassa,
kunnes onkin jo viinin vuoro...

sen merkeissä päivä joutuu yöksi,
ja seurue kerää tarpeitaan
siirtyäkseen ulos, jossa
puutarhoissa keijut soittaa
huilujaan, harppujaan:
on bakkanaalit
lehmuston varjoissa...

silloin kuningas ymmärtää kansan onnen:
oi onnea jakamatonta, jonka
kuningas kansalleen lahjoittaa
oi onnea kansan, joka saa
kuningastaan rakastaa!

joskus kyllästyessään
juominkeihin, kesken leikin
kuninkaalliset kädet pesee
kultamaljassa, viinissä valellen,
kuivaa ne palvelustytönsä vahvaan tukkaan,
kun samalla
alla kuninkaan pitelee
pottaa poika alaston, palellen...

...taas kuljeskelee päivä yöksi,
ja seurue kerää tarpeitaan
siirtyäkseen ulos, jossa
puutarhoissa enkelitkin
keralla keijujen soittavat:
onnen puistossa,
lehmuston varjoissa...

hekin ymmärtävät yhteisen onnen, siksi
soittavat.
oi onnea...

mekin ymmärrämme yhteisen onnen, siksi
soitamme.
oi onnea...

ja muistakaa: jos vain tahtookin niin hÄn,
tÄän kansan kauniit pÄÄt putoaa!
oi onnea kansan, joka saa
kuninkaitaan rakastaa!